

מבחן קפדני. כל רגע אשר בו נמצא הרוכב על מגרש יות היתה הופעתו נתונה למיבחן הקפדני של השופטים אותו בנקודות עבור הופעתו האישית, הופעת סוסו, מיד פו, קפיצות. למטה מדגימים שני רוכבים. קפיצת ס

**אדינה. לחובבי סו-
סים ולסתם אנשים
היתה זאת הזדמנות
להנות מן השינוי ב-
סדרים המקובלים -
כששופטים דוהרים
ומתרוצצים ואילו הם,
הצופים, העוקבים א-
חר הרוכבים בענין
מבקרים ורושמים**

**תחת שמי תכלת קיי-
ציים התאספולמעלה
מאלפיים מוזמנים -
אנשי צבא, משטרה,
נציגים דיפלומטיים
ואנשי ציבור - לחזות
ביום הספורט לרוכבי
בים של משטרת יש-
ראל, הג'מכאנה הי-
ראשונה בתולדות הי-**

שילוחים ואנשים

יהודים אינם אוהבים חיות. כך בכל אופן אומרת דעה ירוחת וכך גם קובע פתגם יהודי. אולם אם המאמין בזה היה, מן הסתם, מקבל הפתעה גדולה אילו ראה את אלפיים האנשים שהתאספו סביב מגרש ההופעות של משטרת בית-דגון. כי אנשים אלה באו לשם במיוחד לחיות בחיות — סוסים וכלבים (עם שוטרים) ביום הספורט לרוכבים של משטרת ישראל.

בשעה שתיים אחר הצהריים, בדיוק, הפסיקה התדמורת את מנגינותיה והקריין הכריז: "השעה 14:00 בדיוק. ההופעות מתחילות." תחילה עברו כ-50 שוטרים חמושים, רכובים על סוסים, כשהקצינים הצועדים בראשם מצדיעים בתרבות שלופות.

אחר המצעד החלו התחרויות. מכל הבחינות דמתה ההופעה לגימכאנות המפורסמות של האנגלים: הסדר היה למופת, המגרש היה נקי ויפה, המשתתפים נאים בהופעתם — רק הדגלים שקישטו את המגרש היו שונים. לאנשים שידעו את גודל המאמצים שהושקעו בהכנת יום

המוזמנים. מלבד רוכבים של המשטרה, הוזמנו לתת ביום הספורט גם רוכבים מן החוץ ומאיי הספורט. אולם איש אחד בלבד נענה להזמנה: אב גורדון, בעל בית הספר הותיק לרכיבה בתל-א

להטוטים. אחר תחרות הקפיצות הופיעו שוטרים שייצגו את מחוזות המשטרה השונים, הדגימו להטוטים וטוגי רכיבה שונים. למעלה נראה אחד משוטרי מחוז תל-אביב בביצוע קפיצה מצד אחד של הסוס לשני, תוך כדי רכיבה דהירה בשטח המחנה של מגרש התחרות.